

„Könyvtáros konferenciára készülünk”

Előreláthatólag még 1970-ben sor kerül a magyar könyvtárosok III. országos konferenciájára. Folyóiratunk 3-4 hónapos átfutási ideje nem teszi lehetővé, hogy lépést tartsunk az előkészítő munkálatokkal, operatív segítséget nyujtsunk hozzájuk. Olvasóink tájékoztatásában egyelőre annak a részletes helyzetjelentésnek az összefoglalására kell szoritkoznunk, amelyet Kondor Istvánné, a Művelődésügyi Minisztérium könyvtári osztályának vezetője adott, a Könyvtáros májusi számában fenti címmel közölt interjuban. (A szerk.)

Az utolsó országos könyvtáros tanácskozás éve, 1955 óta lényeges változások történtek társadalmunk életében: tovább nőtt az ipari termelés aránya gazdaságunk szerkezetében, végbement a mezőgazdaság szocialista átszervezése; meggyorsult az urbanizálódás, nő a dolgozók szabadideje, rohamosan terjed a tömegközlelési eszközök használata; gyorsul a műszaki és tudományos haladás, átalakul a gazdasági irányítás rendszere, megvalósult az oktatási reform. Mindez lényegesen növelte a társadalom művelődési és tájékozódási igényeit. Milyenek ezek az igények és hogyan elégítheti ki őket könyvtár- és tájékoztatásügyünk - ezt kell felmérnie a III. konferenciának.

A konferencia tehát a t á r s a d a l o m igényei felől közelíti meg a könyvtár- és tájékoztatásügy feladatait. Az előkészítő munkát szekció keretében folyik, ezek az ipar, a mezőgazdaság, az orvostudomány, a közoktatás, a társadalomtudományok, valamint a közművelődés szempontjait, a könyvtárak által kielégítendő szükségleteit igyekeznek tisztázni. Ebből következik az a lényeges újítás a két előző konferencia munkamódszeréhez képest, hogy nemcsak a könyvtárosoknak, hanem a könyvtárak használóinak a képviselői is részt vesznek az eszmecsereben.

A szekcióülésekre készülő beszámolók általában két fő részből állnak. Az egyik azoknak az igényfelméréseknek az összegezése, amelyet többnyire a szakmai tudományos egyesületekben végeznek, kérdő-

ivek - kisebb részben interjúk - útján. A másik az illető szakterület ellátására szolgáló jelenlegi eszközöknek, az irodalomellátás csatornáinak, a közvetítő intézmények fejlesztési lehetőségeinek, a külföldön - elsősorban a szocialista országokban - mutatkozó fejlődési tendenciáknak az áttekintése. A népművelési konferencia és az V. nevelésügyi kongresszus munkálatai is igen nagy segítséget jelentenek a megfelelő szekciók számára.

A konferencia tézisei nemcsak a szekcióülések dokumentumaira épülnek majd. Külön tanulmányok is készültek ebből az alkalomból: A központi szolgáltatások helyzete és fejlődése; A könyvtárak társadalmi szerepe és az ezt befolyásoló tényezők; Könyvtáros-pályakép; Szakemberellátás és képzés; A könyvtárosok társadalmi helyzete és bérezése. Szervesen illeszkednek a konferencia anyagába az elmúlt évek olyan munkálatai is, mint a közművelődési könyvtárak fejlesztési alapelveinek és követelményeinek kidolgozása, a szakszervezeti és az állami könyvtárak együttműködésének, munkamegosztásának kialakítása, a könyvtárgépesítés útjának kijelölése, a szakirodalmi ellátottság vizsgálata, az egyre intenzívebb olvasásszociológiai vizsgálatok.

Magának a konferenciának a plenáris ülései, amelyek a téziseket megvitatják, három nap alatt zajlanak le. Munkaértekezlet lesz ez az összejövetel, nem reprezentatív megnyilvánulás. Reméljük azonban, hogy nemcsak a könyvtárostársadalom számára jelöli ki a fejlődés útját, a következő 15 év feladatait, hanem egész társadalmunkban is elősegíti a könyvtárügy jelentőségének tudatosítását.